

Desordre públic

Dij, 29/09/2011 per Jesús Renau

[Visió positiva](#)

Quan escoltem aquesta expressió en els mitjans normalment entenem que es tracte d'un aldarull, una bretolada, un tumult. També és un desordre públic que un infant no tingui escola ben dotada, que un malalt mori perquè han allargat tan la llista d'espera que la depressió ha provocat el final de la seva vida, que una família endeutada hagi d'anar al carrer per culpa de l'especulació.

El desordre públic es salta la llei, practica la violència i empra la llibertat contra el drets i la moral. Hi ha un desordre espectacular, en el que es cremen contenidors, s'escapen les escombraries, hi ha cops, ferits...etc. Tots hem vist imatges d'aquesta mena de desordres.

I no és un desordre públic que tants milions de persones passin gana mentre es destrueixen tones d'aliments per a mantenir uns preus competitiu? No és un desordre públic la discriminació per raó de la raça, de la immigració o de la fallida econòmica que han enviat a l'atur a una família sencera?

Està bé que els mossos i la policia es doti de mitjans contundents per fer respectar la llei, sempre que siguin emprats segons les mateixes lleis i la moral cívica. De quin mitjans eficaços s'ha dotat la societat per defensar en temps de crisi el dret a ser, el dret a menjar, a la cultura, a la salut...etc? Que no són en gran part les organitzacions sense ànim de lucre, l'església, les iniciatives de la societat civil... les que estan parant els cops de tantes retallades? Per què la policia va adquirint noves eines (i no ho critiquem) i els ciutadans en gran part han de cercar solucions al marge del seus drets socials?. On és la policia contra la fam, contra les llargues malalties, contra la depressió familiar i contra el dret a viure?

Hi ha una jerarquia de valors. No tot és relatiu. El valor suprem és la dignitat de la vida humana, que comporta uns quants elements fonamentals. La democràcia representa un conjunt de drets i de deures. Deure és dels governs, dels parlaments, de les autoritats que representen el poder popular de servir als ciutadans sense recursos d'aquells mínims que els permetin mantenir dignament la seva condició de persones humanes. Anteposar altres elements, per molt importants i valuosos que siguin en ells mateixos, és un desordre públic. No és impossible que aquests desordre arribi a provocar un desordre públic sorollós i estrident, perquè ja va sent molta la gent que està en els límits. La forma de prevenir-ho, ja que possiblement tothom perdria, és ordenar la societat en temps de crisi al servei del ciutadans, amb preferència clara als més dèbils, empobrits, malalts, vells...etc. No és qüestió de dir-ho, sinó de fer-ho.